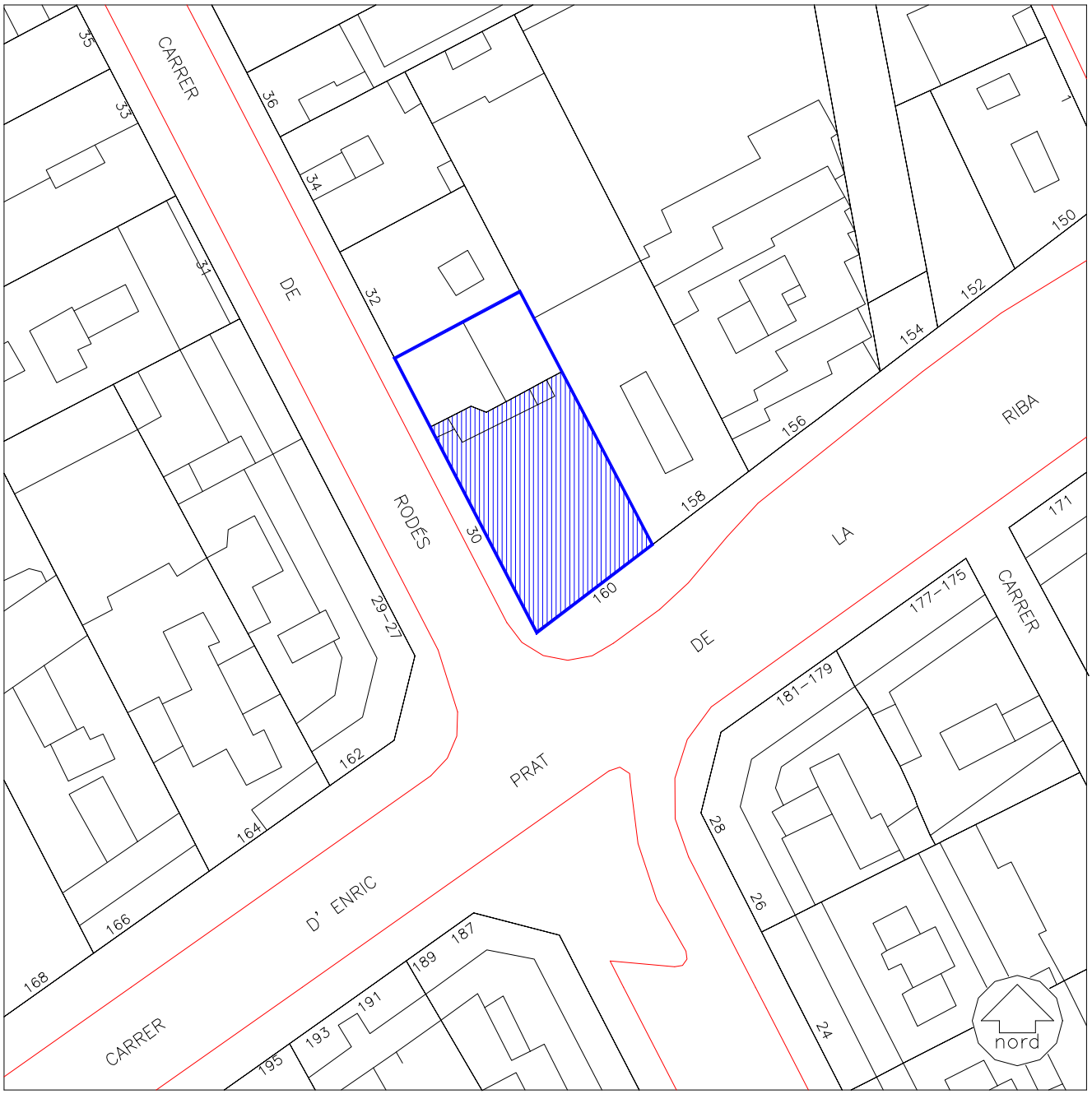

ADREÇA PRINCIPAL: Enric Prat de la Riba, C. d', 160

ADRECES SECUNDARIES: Rodés, C. de, 30

ADREÇA PRINCIPAL: Enric Prat de la Riba, C. d', 160

ADRECES SECUNDARIES: Rodés, C. de, 30

DENOMINACIÓ: Granja Font

CRONOLOGIA I AUTOR/S: 1921-1922 Ramon Puig i Gairalt, arquitecte

US ORIGINAL: Granja, vaqueria, habitatge.

US ACTUAL: Bar musical

BIBLIOGRAFIA:

CASAS, 1986 A.

DOMINGUEZ/LOPEZ/MARTINEZ/DE PLANELL, 1990.

Exposició, 1986.

GIMENEZ/LOPEZ/LLOREDA/RUIZ/DOMINGUEZ, 1992.

Hospitalet, 1981.

"Mundo Ilustrado", núm. 73, març 1932

ARXIUS:

A.H.H. Expedient 2201.

AHUAD del COACB, 1980, fitxa 30.

Edifici inventariat pel Servei de Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya.

Vista general de l'edifici (Febrer 1995)

CITES:

(PEPPA)

"Descripción arquitectónica: Edificio de planta baja, con fachada revocada y de mahón visto. Aparejo trabajado. Ventanas con cerramiento de librillo de madera. Fachada simétrica en la Avda. E. Prat de la Riba y patio posterior (antiguos establos) en C/ Rodés. Aplacados cerámicos en cornisa intermedia y en alféizares de ventanas. Tiene una ventana a la calle Rodés cegada con tochana".

(CASAS, 1986 A)

"No és que la casa sigui cap bellesa, però la seva estructura de maons i arrebossat de ciment, les finestres amb porticons de llibret i el discret ús decoratiu de franges de rajoleta esmaltada, són elements que, si més no, la singularitzen. (...) La granja Font era una vaqueria amb despatx de llet (...) aquest edifici de la Granja Font, probablement de finals del segle XIX o de principis de l'actual..." (p. 56)

(Hospitalet, 1981)

"Exemple característic de l'arquitectura de rajola de principis de segle, a l'Hospitalet, amb falsos arcs fets per voladís de les filades" (punt 30)

(GIMENEZ/LOPEZ/LLOREDA/RUIZ/DOMINGUEZ, 1992)

"En un principi era més gran, doncs constava d'una casa amb un magatzem i d'unes quadres per a vaques que estaven a la part posterior. [...]

L'estructura d'aquest edifici és molt senzilla, doncs consta d'una planta baixa amb terrassa a la part superior i un pati posterior. La façana és coberta amb arrebossat, pedra i maó, assolint una composició molt estètica. Té un sòcol fet de pedra de formes irregulars. La decoració està feta amb maó, element disposat a diferents llocs de la façana, sobresortint d'ella i simulant motllures. La part on es concentra aquest tipus

d'ornamentació és a l'emmarcament de les obertures, sota la cornisa i el coronament. A la façana principal hi ha una part de la cornisa que sobresurt i que està suportada per carteles fetes amb maó. El treball amb aquest material produeix efectes d'esglaonament (rombes, arcs esglaonats, imbricacions, etc.). Al coronament sobresurten algunes pilastres i un element rectangular en forma corba. Un altre material utilitzat per a la decoració és la ceràmica que es concreta en forma de sanefes i trencadís sota les finestres de la façana principal, de rombes sota la cornisa i d'una faixa que envolta tot l'edifici. Les persianes de llibret també formen part de la decoració.

La reixa que hi ha a la terrassa és un element que es va afegir posteriorment quan s'instal.là el bar musical" (pp. 32-33)

VALORACIÓ:

Tot i admetent la gran versatilitat de Ramon Puig Gairalt com a arquitecte, el cas de la Granja Font és de difícil interpretació. L'expedient 2201 de l'Arxiu Històric no deixa lloc al dubte quant a la data i a la autoria, però, sense aquesta prova, les referències estilístiques habituals de l'arquitectura catalana ens situarien a finals del segle passat: la caseta del guarda de la Societat d'Aigües de la carretera de Collblanc, amb la qual la Granja Font presenta gran similitud, és de 1880, per posar un exemple del mateix L'Hospitalet.

En el context de la biografia arquitectònica de Puig Gairalt, els anys 21-22 apareixen marcats per una recerca estilística en l'òrbita del noucentisme. L'edifici de Via Laietana 12 de Barcelona l'any 20, el projecte per al concurs "Teatre de la Ciutat" (1921), la Casa Sabadell de la Rambla Just Oliveras l'any 22, la Capella del Cementiri el mateix 22: l'estil es va depurant, va evolucionant cap a una certa "modernitat". La Granja Font, però, ens remet de sobte als experiments modernistes amb el totxo, la mamposteria i les aplicacions ceràmiques; llenguatge que Puig coneixia prou bé dels seus anys d'estudi a l'Escola d'Arquitectura. Aquesta constatació ens duria a aventurar una hipòtesi de treball: no podria ser la Granja Font un antic encàrrec dels seus

primers anys d'exercici professional que no va materialitzar-se fins l'any 1921? El pragmatisme demostrat per Puig durant tota la seva carrera l'hauria dut a recuperar sense prejudicis algun antic projecte, potser un compromís familiar, ja que es tracta d'un edifici petit, amb un programa d'economia domèstica (vaqueria amb habitatge). El que no ens sembla versemblant, tenint en compte la seva trajectòria, és una incursió "modernista" aïllada durant aquests anys previs al Pla d'Eixample (1926).

Aquestes consideracions, que s'han d'entendre obertes, no invaliden, més aviat augmenten, l'interès de l'edifici dins la història de l'arquitectura de L'Hospitalet.

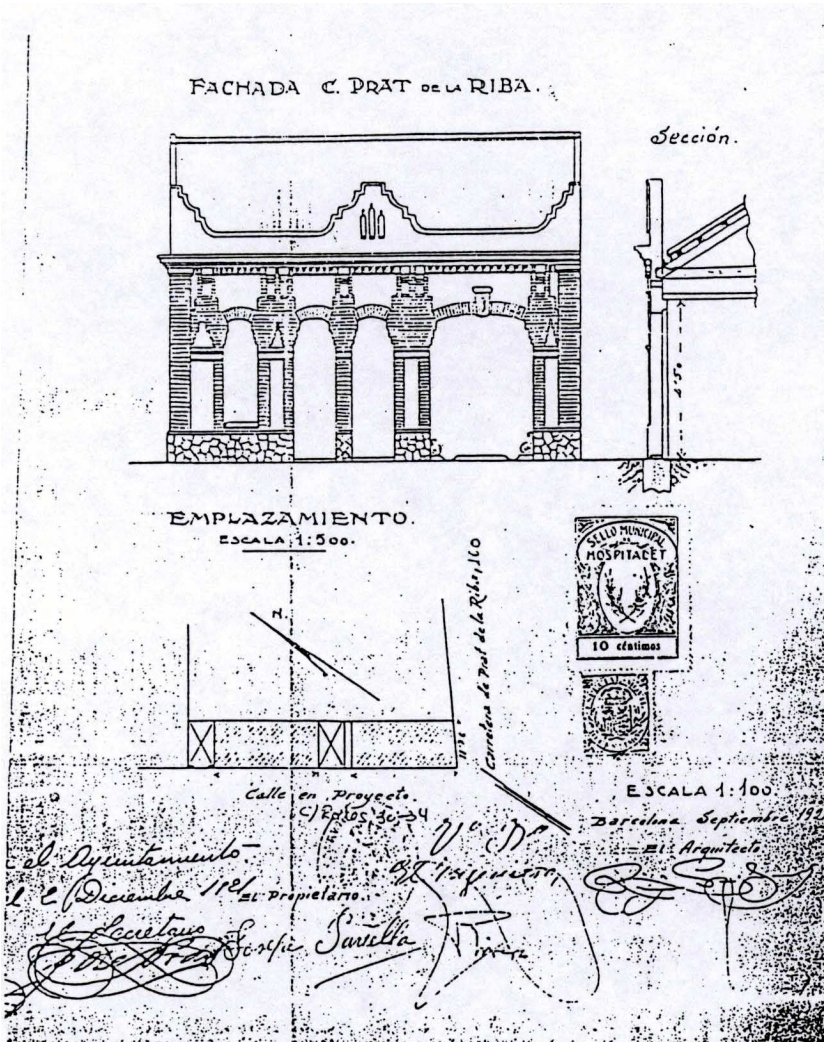
PROTECCIÓ:

Nivell D
Façanes

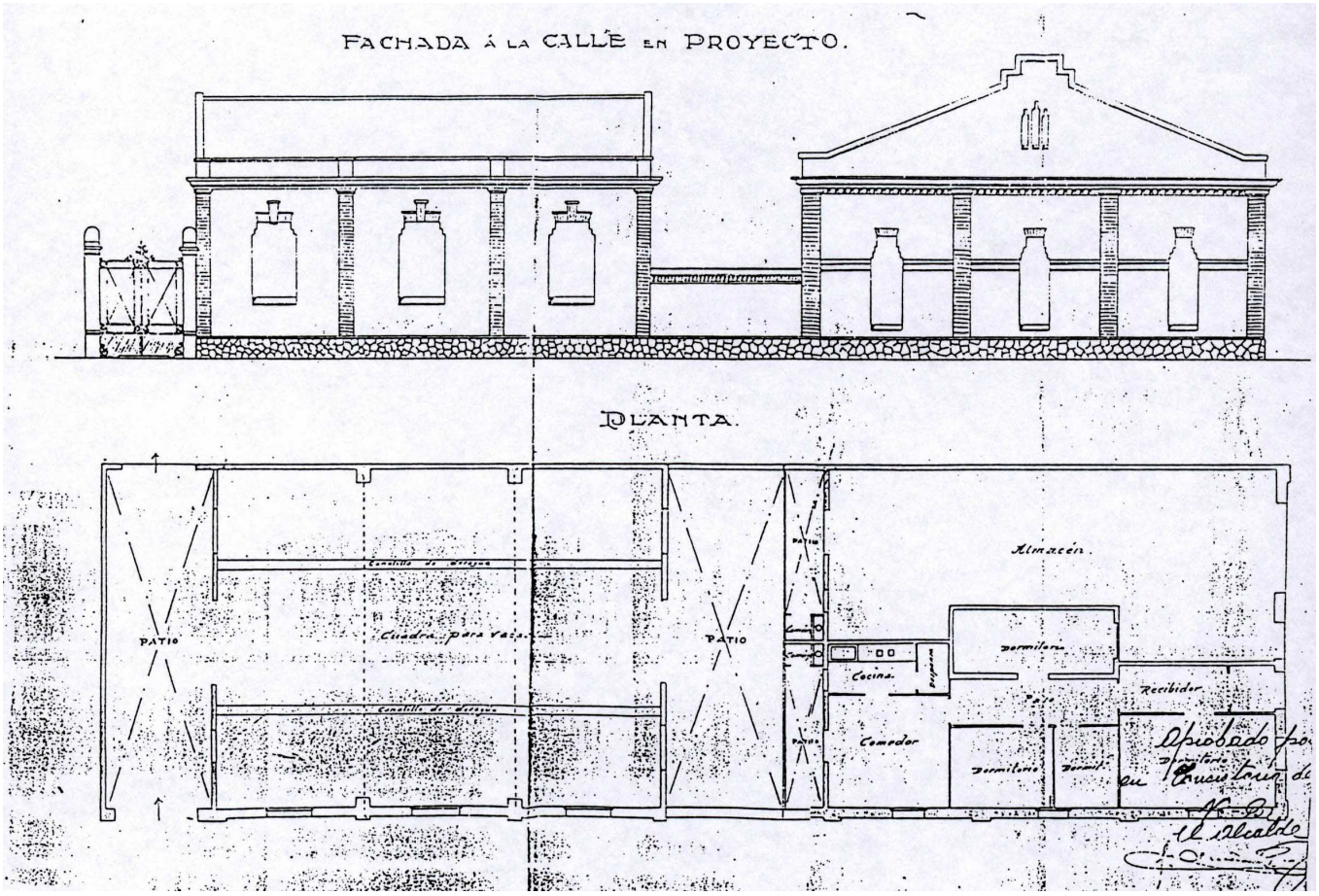
CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

A les façanes només s'han d'admetre actuacions de restauració ortodoxa, inclosos elements complementaris com fusteries i persianes de llibret. Els paraments, nets i sense pintar. Un ús singular com l'actual (bar musical) li escau a la pròpia singularitat de l'edifici, sempre que no es malmetin les façanes.

Com que, per les característiques de l'edifici, es proposa la congelació del seu volum, convindria realitzar un projecte d'arranjament de la mitgera que queda al descobert. Aquesta operació podria lligar-se a l'acondicionament i utilització de la terrassa.

Plànols del projecte original de Ramon Puig i Gairalt (1921)

Plànols del projecte original de Ramon Puig i Gairalt (1921)

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

La Granja Font està inclosa al PGM en zona 13b (densificació urbana semiintensiva). A la modificació del PGM aprovat definitivament el 7 de novembre de 2000 queda desafectat de xamfrà.

